

Dosar nr. ***

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 04.11.2024

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: ***

ASISTENT JUDICIAR: ***

ASISTENT JUDICIAR: ***

GREFIER: ***

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de reclamantul ***, prin ***, în contradictoriu cu pârâtul ***, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, faptul că la data de 16.10.2024 reclamanrul a transmis, prin email, punct de vedere, prin care a solicitat judecata și în lipsa părților, după care,

Instanța rămâne în pronunțare pe aspectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art.2 alin.1 din OUG nr.62/2024 cu următoarea chestiune de drept: „ Dacă profesorii itineranți/de sprijin pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. 11 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023”.

TRIBUNALUL

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș la data de 31.10.2023 sub nr. *** la data de 31.10.2023, reclamantul ***, prin ***, a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul *** ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului să acorde reclamantului reducerea normei didactice de predare-învățare-evaluare cu 2 ore săptămânal, fără diminuarea salariului, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că este încadrat ca profesor itinerant și de sprijin al ***, în temeiul contractului de muncă pe perioadă nedeterminată nr. ***, și își desfășoară activitatea la ***, în temeiul Deciziei de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ nr. *** de *** și Contractul de colaborare dintre cele două unități de învățământ nr. ***și nr. ***. Din adeverința nr. *** emisă de pârât rezultă că reclamantul are o vechime în muncă de 16 ani și 1 lună, cu normă întreagă, durata normală a timpului de lucru fiind de 8 ore/zi și/sau 40 ore/săptămână, iar norma didactică de predare este de 16 ore/săptămână de predare-învățare-evaluare. Prin cererea nr. *** adresată pârâtului a solicitat reducerea normei didactice de predare-învățare-evaluare cu 2 ore săptămânal, fără diminuarea salariului, în temeiul art. 207 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 198/2023 a învățământului preuniversitar, însă prin adresa nr. ***, pârâtul a

respins solicitarea, susținând că personalul didactic itinerant și de sprijin din învățământul special integrat nu beneficiază de reducerea cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului.

În drept, a invocat prevederile Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023.

În dovediera acțiunii, reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

Pârâtul, legal citat, nu a depus întâmpinare, potrivit art. 201 alin. 1 cod proc.civ.

Prin sentința civilă nr. *** Tribunalul Timiș a admis excepția de necompetență teritorială exclusivă a Tribunalului Timiș și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

După declinare, cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale la data de 08.07.2024 sub nr. ***.

La termenul de judecată din data de 04.11.2024, instanța a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 alin.1 din OUG 62/2024.

Analizând actele dosarului, din perspectiva sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție privind soluționarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă profesorii itineranți/de sprijin pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. 11 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023”, instanța reține următoarele:

1. Referitor la incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024:

Reclamantul este încadrat ca profesor itinerant (deci este o persoană care face parte din personalul plătit din fonduri publice) și pretinde reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal fără diminuarea salariului, acțiunea vizând în concret întinderea drepturilor sale salariale.

Prin urmare, instanța apreciază că în cauză sunt incidente prev. OUG nr. 62/2024 întrucât se înscrie în câmpul de aplicare a acestui act normativ așa cum este definit la art. 1 alin. 1:

„Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura în obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) în (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

2. Referitor la motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema de drept dedusă judecării în temeiul OUG nr. 62/2024:

Potrivit art. 2 din OUG nr. 62/2024:

„(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei

chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație în Justiție nu a statuat în aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație în Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(4) Sesizările prevăzute la alin. (1) având același obiect sau al căror obiect se află în strânsă legătură se conexează.

(5) Sesizările prevăzute la alin. (1) se judecă cu prioritate, în cel mult 60 de zile de la data investirii Înaltei Curți de Casație în Justiție.

(6) Decizia se motivează în termen de cel mult 15 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 5 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I",

Analizând aceste dispoziții legale, Tribunalul constată că sunt destul de confuze cu privire la situațiile care impun sesizarea instanței supreme, deoarece din cuprinsul acestuia nu rezultă dacă sesizarea acesteia se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente sau doar pentru clarificarea unor chestiuni dificile de drept (premise care prin nerespectare pot să atragă respingerea unor astfel de sesizări ca inadmisibile). Mai ales că printre motivele adoptării acestei ordonanțe, așa cum sunt redate în expunere, se face referire la „chestiuni dificile de drept”, cu sublinierea că acestea doar explică, nu completează prevederile adoptate, care ar trebui să fie clare tocmai pentru a nu crea practică neunitară, o astfel de practică fiind chiar resortul adoptării Ordonanței în discuție.

Tribunalul apreciază că o astfel de sesizare intervine în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecării în cauzele care se încadrează la art. 1, indiferent de gradul de dificultate, instanța de trimitere putând fi de la orice nivel, inclusiv de fond. Concluzia derivă din caracterul imperativ al normelor în discuție care exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, dar în din faptul că pentru chestiuni dificile de drept există deja mecanismul hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din Codul de Procedură Civilă din 2010 care nu se modifică prin această ordonanță eventual cu referire la instanța de trimitere, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la acest aspect.

Transpunând cele de mai sus la cazul de față, problema de drept de lămurit este: „Dacă OUG nr. 59/2017 se aplică în cazul revizuirii unor drepturi de pensie stabilite anterior intrării în vigoare a OUG nr. 59/2017”.

În legătură cu această problemă, instanța supremă nu a statuat, nu este sesizată nici în temeiul OUG nr. 62/2024 și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel încât Tribunalul apreciază că o astfel de sesizare este admisibilă.

3. Punctele de vedere ale părților:

Citate fiind în acest sens, doar reclamantul și-a exprimat punctul de vedere cu privire la aspectele de mai sus, apreciind că în cauză nu sunt incidente prevederile acestei ordonanțe, deoarece dispozițiile legale incidente nu au condus la o practică neunitară.

4. Punctul de vedere al instanței cu privire la aspectele de drept puse în discuție:

Instanța nu-și va exprima poziția cu privire la chestiunea de drept din cauză pentru a evita o antepunțare în situația în care prezenta sesizare ar fi respinsă ca inadmisibilă sau în eventualitatea înlăturării OUG nr. 62/2024 ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate invocată în alte cauze cu privire la această ordonanță.

Pentru toate considerentele de mai sus, instanța va solicita Înaltei Curți de Casație în Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept menționată mai sus și, în baza art. 4 din OUG 62/2024, va suspenda soluționarea cauzei până la soluționarea sesizării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin 1 din OUG 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „Dacă profesorii itineranți/de sprijin pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. 11 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023”.

Suspendă soluționarea cauzei civile formulată de reclamantul ***, CNP ***, domiciliat în ***, ***, cu sediul în *** în contradictoriu cu pârâtul ***, cu sediul în ***, până la soluționarea sesizării.

Cu recurs pe toată perioada suspendării, ce se depune la Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale.

Pronunțată astăzi, 04.11.2024, cu punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

ASISTENȚI JUDICIARI,
***, ***

GREFIER,
